

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4464/2025
10.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Милена Милутинов, адвокат из ..., против тужене-противтужиље ББ из ..., чији је пуномоћник Миле Кораћ, адвокат из ..., ради утврђења права својине по основу стицања у брачној заједници, одлучујући о ревизији тужиоца-противтуженог изјављеног против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 2117/24 од 27.09.2024. године, у седници одржаној 10.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 2117/24 од 27.09.2024. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца-противтуженог изјављена против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 2117/24 од 27.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 277/2021 од 20.05.2024. године, ставом првим изреке, утврђено је да су парничне странке по основу заједничког стицања у браку носиоца права својине са уделима од по $\frac{1}{2}$ на путничком возилу ближе одређеном у изреци пресуде, што су дужне признати једна другој. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Гж 2117/24 од 27.09.2024. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба тужене-противтужиље и преиначено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужилац-противтужени да туженој-противтужиљи накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 884.425,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац-противтужени да туженој-противтужиљи накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 67.500,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац-противтужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног

права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Законом о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 - други закон) су прописани услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије и то искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, да се уједначи судска пракса или постоји потреба за новим тумачењем права.

Изјављеном ревизијом оспорава се правноснажна одлука о трошковима парничног поступка. Како против решења којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка применим процесних одредби ЗПП-а не може да се изјави посебна ревизија због погрешне примене процесног права, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, због чега је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ова ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Према одредби става 2. овог члана ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

У конкретном случају, тужилац-противтужени ревизијом оспорава правноснажну одлуку о трошковима парничног поступка. Дакле, изјављена је против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужене-противтужиле и то применим процесних одредби ЗПП-а, па је с обзиром на врсту побијане одлуке ревизија недозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је применим члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**